

Врх казаљке мора да има облик једнакокраког троугла чија основица не прелази ширину најуже црте подјеле и чији угао на врху не прелази 60° .

За мјерила класе тачности 0,6 и мање, врх казаљке мора да има облик ножа који је постављен управно на равну подјеле и чија ширина не прелази ширину најуже црте подјеле.

Врх казаљке може да има и други облик, ако он обезбјеђује тачност читавања која одговара грешки која не прелази $1/5$ границе највеће дозвољене грешке мјерења.

Мјерила могу имати механизам за корекцију показивања преко промјене положаја казаљке у односу на бројчаник.

Члан 14.

Вриједност сваког подјелка мора да буде представљена у облику $1 \cdot 10^n$; или $2 \cdot 10^n$; или $5 \cdot 10^n$; при чему она мора да буде што је могуће ближа вриједности највеће дозвољене грешке при употреби мјерила (гдје је n цио број - позитиван, негативан или нула).

Ширина подјелка не смије да буде мања од 1 mm.

Ширине подјелка линеарне скале не смију да се међусобно разликују више од $1/5$ ширине најмањег подјелка.

Ширина црте подјеле не смије да буде већа од $1/5$ ширине подјелка.

Најмање четири црте подјеле морају да буду обиљежене бројевима, с тим што се обиљежава најмање свака десета црта подјеле, осим ако свака десета црта подјеле није нарочито истакнута својом дужином.

Бројеви којима су обиљежене црте подјеле морају да непосредно изражавају величину измјереног притиска без примјене фактора множења.

Члан 15

Натписи и ознаке на мјерилу морају бити исписани на једном од језика и писама народа, односно народности Југославије.

Натписи и ознаке на мјерилу морају бити јасни, добро видљиви у радним условима и исписани тако да се не могу избрисати или скинути.

Члан 16.

На бројчанику мјерила морају бити исписани:

- 1) ознака мјерне јединице;
- 2) ознака класе тачности;
- 3) службена ознака типа мјерила, ако је извршено испитивање типа;
- 4) симбол за вакуумски притисак - знак „-“ (мање - минус) на вакуумметрима и на вакуумметарском дијелу скале мановакуумметра (испред или испод броја који означава горњу границу мјерења вакуума);
- 5) називни услови употребе, ако се они разликују од нормалних услова.

На бројчанику мјерила која су намијењена за мјерење притиска течности, пара или гасова чија својства захтијевају нарочиту употребу мјерила, мора да буде назначено средство за преношење притиска чија је употреба забрањена (нпр., на бројчанику мјерила која мјере притисак кисеоника морају да буду исписане ријечи за упозорење: „забрањено мазиво“ или симбол који је у ту сврху предвиђен југословенским стандардом).

Члан 17.

На бројчанику мјерила могу се исписати и допунске подјеле, као и знаци који прелазе ширину црта подјеле предвиђене у ставу 4. члана 14. овог правилника:

- 1) ради обиљежавања интервала допушеног отклона врха казаљке од нулте црте подјеле;
- 2) ради обиљежавања радног опсега мјерења;
- 3) због утицаја додатног притиска који узрокује стуб течности које преноси притисак на мјерило;
- 4) ради даљинског читавања.

Члан 18.

На бројчанику или кућишту мјерила морају се исписати:

- 1) фирма, односно назив или знак произвођача;
- 2) творнички број (текући број производње);
- 3) година производње.

Члан 19.

На мјерила која се налазе у употреби на дан ступања на снагу овог правилника неће се примјењивати одредбе чл. 4,13 и 14. овог правилника.

Члан 20.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о метролошким условима за манометре, вакуумметре и мановакуумметре („Службени лист СФРЈ”, бр. 57/80).

Члан 21.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 0404-3544/1
18. октобра 1985. године
Београд

Директор
Савезног завода за мјере и
драгоціене метале
Милисав Војичић, с. р.

424.

На основу члана 46. став 2. Закона о мјерним јединицама и мјерилима („Службени лист СФРЈ”, бр. 9/84), директор Савезног завода за мјере и драгоціене метале прописује

ПРАВИЛНИК

О УСЛОВИМА ЗА ОСНИВАЊЕ ЛАБОРАТОРИЈА ЗА ПРЕГЛЕД ПРОТОЧНИХ МЈЕРИЛА ЗАПРЕМИНЕ ТЕЧНОСТИ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови за оснивање лабораторија за преглед проточних мјерила запремине течности које у погледу стручности радника, опреме и радних просторија морају испуњавати организације удруженог рада и радни људи који самостално обављају дјелатност личним радом средствима рада у својини грађана, који производе или оправљају проточна мјерила запремине течности.

Услови из става 1. овог члана означавају се скраћено ознаком PUL.Z-16/1.

Члан 2.

Радници које су организације удруженог рада и радни људи из члана 1. овог правилника дужни да обезбиједе за преглед проточних мјерила запремине течности морају имати V или VI степен стручне спреме, одговарајућег смјера, и морају познавати поступак и методе прегледа проточних мјерила запремине течности.

Члан 3.

За преглед проточних мјерила запремине течности потребна је следећа опрема:

- 1) једна или више испитних стаза;
- 2) одговарајући напорни систем са регулатором и мјерилом протока, класе тачности 0,05 и могућношћу регулације у опсегу притиска од Q_{min} до Q_{max} мјерила која се прегледају;
- 3) резервоари одговарајуће запремине;
- 4) еталон мјерне посуде класе тачности 0,05 или 0,1 зависно од запремине посуде;
- 5) еталон проточних мјерила класе тачности 0,2 или боље;
- 6) секундомјер.

Члан 4.

Радна просторија за преглед проточних мјерила за запремине течности мора да испуњава следеће услове:

- 1) да буде чиста, сува и изграђена у складу са важећим техничким нормативима;
- 2) да испуњава прописане услове у погледу хигијенско-техничке заштите;
- 3) да буде довољно велика за смјештај потребне опреме;
- 4) да у њој и њеној околини нема извора потреса који би утицали на тачност мјерења;
- 5) да се у њој налазе сто и столица за рад радника;
- 6) да се у њој налази термометар чији подјелак није већи од 0,1 °C и барометар за мјерење атмосферског притиска.

Члан 5.

Извори топлоте који служе за гријање радне просторије треба да су довољно удаљени од мјеста на коме се обавља преглед проточних мјерила запремине течности и изграђени тако да омогућавају равномјерно загријавање радне просторије.

Члан 6.

Температура у радној просторији за преглед проточних мјерила запремине течности мора бити 20 °C ± 2 °C.

Члан 7.

Опрема у радној просторији за преглед проточних мјерила запремине течности мора бити заштићена од директног продирања сунчевих зрака.

Члан 8.

Радна просторија мора да има дневно и електрично освјетљење према југословенском стандарду JUS U.C 9.100, предвиђеном у Рјешењу о југословенском стандарду за зградарство („Службени лист ФНРЈ”, бр. 48/62), односно да освјетљење буде „велико” и да се изводи као „опште” освјетљење.

Члан 9.

У радној просторији за преглед проточних мјерила запремине течности не смију се држати предмети који би могли да ометају нормално обављање прегледа нити се смију за вријеме прегледа обављати друге радње.

Члан 10.

Величина радне просторије за преглед проточних мјерила запремине течности одређује се зависно од величине опреме за преглед.

Члан 11.

Мјерне стазе морају бити изведене тако да издрже пробу на притисак најмање једнак највећем дозвољеном притиску за проточна мјерила запремине течности која се прегледају.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 0404-908/1
11. децембра 1985. године
Београд

Директор
Савезног завода за мјере и
драгоцјене метале
Милосав Војичић, с.р.

425.

На основу члана 44. став 4. тачка 2. Закона о обезбјеђивању плаћања између корисника друштвених средстава („Службени лист СФРЈ”, бр. 60/75, 13/76, 22/78, 31/83, 70/83, 15/84, 70/84 и 24/86), савезни секретар за финансије прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЈЕНАМА ПРАВИЛНИКА О НАЧИНУ УТВРЂИВАЊА СРЕДСТАВА КОЈА СЕ МОГУ КОРИСТИТИ ЗА ИНВЕСТИЦИЈЕ

Члан 1.

У Правилнику о начину утврђивања средстава која се могу користити за инвестиције („Службени лист СФРЈ”, бр. 42/84), у члану 2. ст. 2. и 3. мијењају се и гласе:

„Одредбе овог правилника не односе се и на плаћања и давање инструмената обезбјеђења плаћања обавеза за инвестиције које организације удруженог рада и друге организације и заједнице (у наставку текста: организације удруженог рада) обављају у складу са чланом 7. став 1. тач. 1, 2, 5, 7, 8. и 9. и чланом 17. тач. 1. и 2. Закона о обезбјеђивању обртних средстава („Службени лист СФРЈ”, бр. 26/84 и 9/86), као и на плаћања и давање инструмената обезбјеђења плаћања за основна средства која други корисници друштвених средстава, осим организација удруженог рада (у наставку текста: други корисници друштвених средстава), набаве до износа неутрошене амортизације, износа примљених накнада за уништена основна средства и за пренесена основна средства уз накнаду и износа примљених новчаних средстава по основу продатих основних средстава, као и примљених износа новчаних средстава за отклањање последица од елементарних непогода.

Организација удруженог рада и други корисник друштвених средстава, кад плаћања и давања инструмената обезбјеђења плаћања обавља у складу са одредбом става 2. овог члана, као доказ да располаже средствима за те намјене, подноси Служби друштвеног књиговодства извод из пословних књига.”

Члан 2.

У обрасцу „СИ-ОУР” у колони 2. текст под редним бројем 2 мијења се и гласи:

„Износ амортизације по стопама утврђеним самоуправним општим актом”.

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 1-5286/1
25. априла 1986. године
Београд

Замјеник
савезног секретара
за финансије
Вук Огњановић, с.р.

426.

На основу члана 22. став 2. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ”, бр. 38/77 и 11/80), директор Савезног завода за стандардизацију прописује

ПРАВИЛНИК

О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА ШИНСКА ВОЗИЛА СПЕЦИЈАЛНЕ НАМЈЕНЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се југословенски стандарди за шинска возила специјалне намјене, који имају следеће називе и ознаке: